

[Indenrigsministeren.]

i Øjeblikket, og jeg har derfor ment, at de tre Hovedstadskommuner burde holdes uden for den Fordeling af Statsmidler, det her drejer sig om.

Dernæst holdes endvidere uden for denne Fordeling, der her stilles Forslag om, andre By- og Landkommuner, der er relativt gunstigt stillet.

Ved Spørgsmaalet om, hvilke Kommuner, By- og Landkommuner, der her skal holdes udenfor, har vi i Indenrigsministeriet trukket en Grænse ved at finde et fælles Udtryk for de forskellige Kommuners samlede Skattetryk, naar Personbeskatning og Ejendomsbeskatning ses under eet. Dette fælles Udtryk, som vi i Indenrigsministeriet gennem de senere Aar hvert Aar har beregnet for det samlede Skattetryk, er den saakaldte Beskatningsbrøk, og denne Beskatningsbrøk er det, der her indføres i Loven, idet det siges, at de Kommuner, hvis Beskatningsbrøk i Finansaaret 1934—35 har været under 70, ikke skal have Andel i disse Statstilskud. Jeg skal da her gøre opmærksom paa, at der ved en Kommunes Beskatningsbrøk forstaaes det procentvise Forhold mellem det Beløb, som Kommunen faktisk har udskrevet i Ejendomsskatter og Opholdskommuneskat, og det Beløb, disse Skatter vilde have udgjort, hvis Kommunens Ejendomsskattepromiller havde svaret til Gennemsnitspromillerne for vedkommende Kommunegruppe og Skatteprocenten svaret til Gruppens gennemsnitlige Skatteprocent. De 4 af de 6 Mill. Kr., der her stilles Forslag om, foreslaas det da at fordele mellem de Kommuner, hvis Beskatningsbrøk er over 70. I Kraft af denne Bestemmelse maa man regne, at saadan noget som 170 Kommuner vil falde uden for Fordelingen.

Derefter bestemmes det, at mellem disse Kommuner, der faar Andel i Statstilskuddet, skal de 4 Mill. Kr. fordeles efter Regler, der, hvis jeg skal udtrykke det kort, minder meget om Reglerne for Fordelingen af de 1½ Mill. Kr. efter Loven af 1903, saa kender ærede Medlemmer Princippet, og Regler, som i alt væsentligt i hvert Tilfælde svarer til de Regler, hvorefter 8½ Mill. Kr. i Finansaaret 1931—32 fordeltes til Land- og Bykommunerne, dog tillempet efter Socialreformens nye Forsøgsregler. Selve Bestemmelsen gaar ud paa, at for enhver af de i Betragtning kommende Kommuner findes Kommunens endelige Udgift som den Trediedel af Kommunens til mellemkommunal Refusionsanvendelse berettigede Udgifter i Henhold til Lovene om offentlig For-

sorg og om Folkeforsikring, og Kommunens Andel i Udgifterne til Invalidere. Dette Beløb multipliceres derefter med det Procenttal, som Beløbet udgør af Indkomstskatten til Staten for vedkommende Kommune, og i Forhold til de saaledes for hver Kommune fremkomne Tal fordeles disse 4 Mill. Kr.

De resterende 2 Mill. Kr. skal kunne fordeles af Indenrigsministeren efter indhentet Tilslutning fra Rigsdagens Finansudvalg mellem de særligt vanskeligt stillede Kommuner, idet der ved Fordelingen skal tages særligt Hensyn til de sønderjyske Kommuner og i øvrigt til de enkelte Kommuners Skattebyrde, Gældsforpligtelser og Socialudgifter. Af de 2 Mill. Kr. bestemmes det dog, at der forud skal anvendes 25 000 Kr. af Justitsministeren til Fordeling mellem Færøernes Kommuner.

Lovforslaget indeholder endvidere Bestemmelse om, at Midlerne til Dækning af disse 6 Mill. Kr. tilvejebringes ved Udskrivning af en overordentlig Indkomstskat til Staten, saaledes som den højtærede Finansminister vil stille Forslag om.

Jeg skal hermed tillade mig at anbefale Lovforslaget til Tingets velvillige Behandling.

Formanden: Jeg giver derefter Ordet til den højtærede Finansminister, for at han kan fremsætte det for hans Vedkommende anmeldte Lovforslag.

Finansministeren (H. P. Hansen): Jeg har den Ære for det høje Ting at fremsætte *Forslag til Lov om overordentlig Indkomstskat til Staten (Merindkomstskat eller Tillægsskat)*. Vedtagelsen af de af Landbrugsministeren og Indenrigsministeren fremsatte Lovforslag vil medføre en Udgift paa ca. 10 Mill. Kr., og det Lovforslag, jeg her fremsætter, gaar ud paa at fremskaffe dette Beløb, dels ved en Merindkomstskat og dels ved en Tillægsskat, der paalignes saavel Personer som Selskaber. For Personernes Vedkommende omfatter Merindkomstskatten kun de Skatteydere, der for Skatteaaret 1935—36 ansættes til en skattepligtig Indkomst af mindst 10 000 Kr. Merindkomstskatten svares af det Beløb, hvormed den skattepligtige Indkomst for 1935—36 overstiger Gennemsnittet af de tilsvarende Indkomster for Skatteaarene 1931—32, 1932—33 og 1934—35. Merindkomstskatten paalignes efter en stigende Skala med fra 1 til 30 pCt., hvilket i det væsentlige svarer til de Regler, der var gældende i Merindkomstskatteloven af 1918, men dengang lod man dog Procentsatsen stige til 35. Aktieselskaber, hvis skattepligtige Indkomst ud-